

מִימְרָא-statement ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יומא-בראשונה	מימרא	מאן דאמר											
כל המונה את ישראל עובר בלאו, שנאמר (הושע ב) והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד.	רבי אלעזר:	רבי אלעזר:											כב:
עובר בשני לאוין שנאמר לא ימד ולא יספר.	רב נחמן בר יצחק:	רב נחמן בר יצחק:											כב:
כתיב: והיה מספר בני ישראל כחול הים וכתיב אשר לא ימד ולא יספר	רבי שמואל בר נחמני, רבי יונתן רמי:	רבי שמואל בר נחמני, רבי יונתן רמי:											כב:
לא קשיא: כאן - בזמן שישאל עושיין רצונו של מקום, כאן - בזמן שאין עושיין רצונו של מקום.													כב:
לא קשיא כאן - בידי אדם, כאן - בידי שמים.	רבי אמר משום אבא יוסי בן דוסתאי:	רבי אמר משום אבא יוסי בן דוסתאי:											כב:
כיון שנתמנה אדם פרנס על הציבור - מתעשר. מעיקרא כתיב ויפקדם בבוק ולבסוף כתיב ויפקדם בטללים.	רב נהילאי בר אידי אמר שמואל:	רב נהילאי בר אידי אמר שמואל:											כב:
ודילמא מדידה?													כב:
אם כן מאי רבותא דמילתא?													כב:
(שמואל א' טו) וירב בנחל, אמר רבי מני: על עסקי נחל. בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא לשאול (שמואל א' טו) לך והכית את עמלק, אמר: ומה נפש אחת אמרה תורה הבא עגלה ערופה, כל הנפשות הללו על אחת כמה וכמה, ואם אדם חטא - בהמה מה חטאה? ואם גדולים חטאו - קטנים מה חטאו? יצאה בת קול ואמרה לו (קהלת ז) אל תהי צדיק הרבה.	[רב מני]	[רב מני]											כב:
ובשעה שאמר לו שאול לדואג (שמואל א' כב) סב אתה ופגע בכהנים, יצאה בת קול ואמרה לו (קהלת ז) אל תרשע הרבה.													כב:
כמה לא חלי ולא מרגיש גברא דמריה סייעיה שאול באחת - ועלתה לו, דוד בשתים - ולא עלתה לו.	רב הונא:	רב הונא:											כב:
שאול באחת מאי היא													כב:
מעשה דאג													כב:
והא איכא מעשה דנוב עיר הכהנים													כב:
אמעשה דאג כתיב (שמואל א' טו) נחמתי כי המלכתי את שאול למלך.													כב:
דוד בשתים, מאי נינהו													כב:
דאורייה ודהסתה.													כב:
והא איכא נמי מעשה דבת שבע													כב:
התם אפרעו מיניה, דכתיב (שמואל ב' יב) ואת הכבשה ישלם ארבעתים - ילד, אמנון, תמר, ואבשלום.													כב:
התם נמי אפרעו מיניה, דכתיב (שמואל ב' כד) ויתן ה' דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד													כב:
התם לא אפרעו מגופיה.													כב:
התם נמי לא אפרעו מגופיה.													כב:
לאיי, אפרעו מגופיה.													כב:
ששה חדשים נצטרע דוד, ופרשו הימנו סנהדרין, ונסתלקה הימנו שכינה, דכתיב (תהלים קיט) ישובו לי יראיך וידעי עדותיך, וכתיב (תהלים נא) השיבה לי ששון ישעך.	דאמר רב יהודה אמר רב:	דאמר רב יהודה אמר רב:											כב:
קבל דוד לשון הרע	והא אמר רב:	והא אמר רב:											כב:
כשמואל													כב:
לא קבל דוד לשון הרע.	דאמר: [שמואל]	דאמר: [שמואל]											כב:
ולרב נמי													כב:
קבל דוד לשון הרע	דאמר: [רב]	דאמר: [רב]											כב:
הא אפרעו מיניה													כב:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

יומא-בראשונה		Talmud Navigator																
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ						
בשעה שאמר לו דוד למפיבושת (שמואל ב' יט) - אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה, יצאה בת קול ואמרה לו: רחבעם וירבעם יחלקו את המלכות.	דאמר רבי יהודה אמר רב:											■	!	◊	כב:			
(שמואל א' יג) בן שנה שאול במלכו.														■	◊	כב:		
כבן שנה, שלא טעם טעם חטא.	רב הונא:													■	◊	כב:		
ואימא כבן שנה שמלוכלך בטיט ובצואה?	מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:													◊	◊	כב:		
אחויא ליה לרב נחמן סיוטא בחלמיה.														○		כב:		
נעניתי לכם עצמות שאול בן קיש.	אמר: [רב נחמן]													■		כב:		
הדר חזא סיוטא בחלמיה.														○		כב:		
נעניתי לכם עצמות שאול בן קיש מלך ישראל.	אמר: [רב נחמן]													■	◊	כב:		
מפני מה לא נמשכה מלכות בית שאול - מפני שלא היה בו שום דופי.	רב יהודה אמר שמואל:														■	◊	כב:	
אין מעמידין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלויה לו מאחוריו, שאם תזוח דעתו עליו - אומרין לו: חזור לאחורין.	דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק:														■	■	◊	כב:
מפני מה נענש שאול - מפני שמחל על כבודו, שנאמר (שמואל א' י') ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבוהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש וכתוב (שמואל א' יא) ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד וגו'.	רב יהודה אמר רב:														■	◊	כב:	
כל תלמיד חכם שאינו נוקם ונוטר כנחש - אינו תלמיד חכם.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק:														■	◊	כב:	